

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilttér petit soronként 50 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
HERRMAN ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJA ÓZD.
hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők
Kéziratok nem adatnak vissza

Két haza.

A kivándorlás, amelyről már örömmel jelentették, hogy csökkenőben van, most, hogy a nyári munka végei éri, s a népet a hideg tél meddő tétlenséggel fenyegeti, megint új erőre kapott. A kivándorlás ideiglenes csökkenését tudva levően az okozta, hogy Amerikában krach ütött ki, számos gyár s bánya beszüntette, illetőleg redukálta üzemét. A yankek dús országa azonban mihamar kihuzta a gazdasági válságot, ma már ismét nagy lendületet vett az amerikai gyár- és bányaipar, megint szükség van magyar munkásokra. Egy nagy amerikai bányavállalat a minap határozta el, hogy új bányákat helyez üzembe s e célra ötezer magyar munkást szerződött.

Megindul tehát újra Amerikában a munka és megindul a kivándorlás. A Cunard Line hajói hetek óta bőszes szállítmánnyal indulnak Fiuméből.

Itt van a szeptember, amely hónapban útra kél a vándormadár, hogy melegebb hazát keressen. A mi drága véreink is utra kelnek, be sem várva, hogy mikor száll el messze a vándormadár. A vándormadarat szárnyai viszik messze-messze más világba, ahol virág illatozik a mezőn, a völgyben, a hegyekről csobogva rohan le a patak s a fa zöld lombjával enyeleg a lágy szellő akkor is, amikor nálunk a tél fagya borul a természetre. A mi véreinket zakatoló gépek és az oceán hullámaival dacoló hajósörnyetegek viszik messze-messze világokba.

Az új világban, vagy akik csak mennek oda, gyászosan tévednek keservesen csalódnak. A jobb a boldogabb haza helyett sokan halálukat lelik valamely gyár gépeinél, vagy sirjukat, valamely bánya fenekén. De nekik az mindegy; ők csak mennek és újra többen mennek az új világnak, a csengő dollárok honába. Mert

a halálfélelemnél is erősebb a vágy. Az ember pedig arra vágyik, hogy mindig boldogabb és elégedettebb legyen. A mi véreink pedig nem boldogok, nem elégedettek saját honunkban, azért vágyik egy jobb után.

Hajdan így szólt a magyar költő a gólyához:

„Boldog vagy gólyamadár,
Mert két hazát adott végzeted!
Nekünk csak egy volt
És az is elveszett . . . !“

Akkor bizony még nem igen gondolhatott arra, hogy eljön az az idő, amikor a magyarnak is lesz két hazája. És hogy a nép a szép magyar haza rónáiról el fog vándorolni, mint ősszel a gólyamadár. A költő egykor irigyelte a gólyamadárt, hogy két hazája van, most már nekünk is van két hazánk; de bizony ez nem boldogság! Akinek két hazája van, az úgy van vele, mintha egy sem vol-

TÁRCA.

Az önkéntesek.

Írta: Szász József.

— Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája. —

Tavaszi kezdetén, április elsején, bevonulnak századjaikhoz az önkéntesek.

Októbertől ápriliséig az önkéntes iskolába jártak s elméletileg is, gyakorlatilag is ott tanulták külön a katonai tudományokat.

A ki szorgalmasan tanul, s akinek szerencséje s kevés büntetése volt a hat hónap alatt azt kinevezik káplárnak. Ha pedig ilyen nagy rangot nem érdemelne meg, egy csillagos fráternek. De ha az iskola tisztjei abban a hitben vannak, hogy még erre se érdemes, meghagyják annak, a mi volt: csillagtalan önkéntesnek.

Mi az egyéves önkéntes?

Olyan katona, aki önkéntelenül szolgálja le az egy, esetleg két esztendejét. Mert, ha két évet szolgál is: csak egy éves önkéntes a neve. Éppen úgy besorozzák, éppen úgy viszik katonának, mint a nem önkéntest, különben soha életében nem katonáskodnék. És még is önkéntes a neve, de erről már nem tehet szégyény feje.

Éppen úgy execiroz, gyakorlatokat, szolgálatot csak úgy végez, mint a többi katona. Kapitány ur Komorovcsák éppen úgy leszidja,

éppen úgy becsukja, mint a század három cigányát, két zsidóját.

Ezekre haragszik legjobban a századnál, és a világért meg nem tűri, hogy közülük valamelyik az első sorban éktelenkedjék.

Kettő közülük pedig minden reggel okvetlenül odakerül. Az öt ember egymás mellett áll, mert egyforma magasságuk s négyen alkotnak egy doppelrejt. Most, ha a kapitány ur frontot komandiroz akár jobbra, akár balra, kettő, esetleg három mindig az első sorba kerül közülük. A kapitány ur ezért természetesen minden reggel nagy haragra gyullad, kegyetlen káromkodásra fakad s minden reggel úgy veri hátra a második sorba lovagló palcájával a századcsufitokat.

A külömbőség tulajdonképpen az önkéntes és a közönséges katona között, hogy az önkéntes sárga pertlit hord a két karján. Gangot, szobál nem surol, udvart nem söpör, Kapitány ur Komorovcsák meg nem verheti, s a szalmazsákját se ő maga tömi meg szalmával.

Ezt a legénye végzi el helyette.

Az önkéntes századhoz való bevonulásának a kadét örül legjobban. Az önkéntes az ő megváltója. A bünbak nem ő azután a századnál, hanem az önkéntes. Ezt oktatja, ezt zsidja s ezt teszi felelőssé mindezért Komorovcsák kapitány.

Mikor berukkol a századhoz, legelőször is azt nézi meg a kapitány ur: hány csillagja van. Ha nincs neki egy se: jobb, ha mindjárt megszökik, olyan rossz világ következik rá.

Ezután megnézi ruháit, felszerelését,

A ruhákat azért, hogy előírás szerint készültek-e, a felszerelést azért, hogy jól van-e tisztítva, nincs-e valami hibája, vagy fogyatékosága.

Örmester ur Solyom centimétert és ollót tesz elébe. Az önkéntes tudja már, mi következik. A sapkája alacsony, szemellenzője be van szegve; ezért magazinba viteti Komorovcsák kapitány. Fejébe nyom helyette egy rengeteg nagy és zsiros sapkát, melyet csak füle tart meg a fején.

A sapka után a bluz, a waffenrokk vándorol a magazinba. Mindkettőnek magas a gallérja, nem elég bő az ujjá és nagyon feszes a dereka. Ilyen ruhát nem szabad hordani, Kapitány ur Komorovcsák századánál az önkéntesnek. Nagyon feltűnne a többi közül, a feltűnést pedig kerüli a kapitány ur. De elszedi tőle nadrágját és cipőjét is. A nadrág nagyon szűk és a rendesnél világosabban zsinórozták; a cipő pedig hegyesorru s összeviszta csak hét lyuk van rajta a fűzőnek. Ez pedig olyan nagy hiba, hogy okvetlen lakat alá kell tenni cipőt is, nadrágot is.

De ne busuljon az önkéntes: a mint sapkát adott neki a kapitány ur, ad neki bluzt, waffenrokkot, nadrágot és bakkancsot is. Mindenből ad jó nagyot, bővet, csak a bakkancsból szűket, keményet, hogy majd eltörök a lába benne.

Mikor így felöltöztette ujjon az önkéntest

na. Egyikben sincs maradása, hanem vándorol egyikből a másikba.

A sok vasút és hajó alig képes szállítani őket, oly sokan mennek el kárára a magyar földnek. Mert kik mennek? A munkabíró nép, az izmos karok, melyek kincseket érnek. És mennek, hogy gazdagítsanak egy más világrészt, egy idegen országot és népet. Olyan országot, ahol gúnynak, megvetésnek, meggyaláztatásnak vannak kitéve a benszülöttek részéről, kik azt hiszik, hogy az a föld az övék s csak egyedül az övék. Hejh, ha ezeknek a távozó karoknak aranyat, kincset érő munkája a mi hazánk javára fordíthatnák, mily boldognak, mily nagynak kellene lennie ennek a hazának! De hát miért nincs így? Sok, sok oka van annak! Ne kutassuk őket, mert csak fájdalmat okoznak!

HIREK.

A „Borsodmegyei Általános Tanító Egyesület“ e hónap 6-án tartotta rendes évi közgyűlését Diósgyőr városában. A program szerint Keresztes Vencel és Gebé Endre tartottak felolvasást, illetve értekezletet. Ugy halljuk, hogy mind a ketten a tanítókat érdeklő fontos ügyeket fejtegettek, a hallgató tanítóság teljes érdeklődése közepett. A gyűlés után bankett s a bankett végezte után tánc volt, este pedig ki-tünő kabaret, amelyet a vidékről összesereglett tanítók nagy élvezettel hallgattak meg. A jövő évi közgyűlés úgy halljuk, hogy Sajószentpé-teren lesz.

Értekezlet. Az ózdi járás jegyzői kara f. hó 8-án a főszolgabírói hivatalnál járási főszolgabíró ur elnöklete alatt, értekezletet tartottak, a bérmlás alkalmából teendő intézkedések iránt,

s köpönyegéből is levágott öt ujnýt, megvizsgázza. mit tud, mit tanult?

Leviszi az udvarra, ahol a század épen árkot ugrik, rudat mászik.

Utközben kikérdi: kicsoda, micsoda a foglalkozása és mi a vallása. Az isten őrizze, hogy zsidó legyen.

Beállítja a többiek közé, hadd lássa: tud-e jól futni, mászni, árkot és akadályt ugrani?

A bakkancs nehéz, szokatlan, töri is a lábot, s így bizonyos, hogy nem sikerül az az ugrás, se a mászás. Kapitány ur Komorovcsák akkor mindjárt kimondja a szentenciát.

Halatlan dolog! Ön intelligens embernek tartja magát, még talán valamilyen diplomája is van és nem tud átugrani egy árkot? Hogyan lehetett önből önkéntes?

Ilyetén megy végbe a vizsga praktikusrésze. A theoretikus része pedig így: Kikérdezi a reglamból.

Ezt úgy kell tudni, mint a Miatyánkot. Ha nem tudja ilyen jól, mindjárt becsukhatja kaszárnyaaristomba és ezzel vége a vizsgának. De ha tudja, úgy példákat ad fel megfejtés végett. Mit csinálna háboruban abban vagy abban az esetben, ilyen és olyan körülmények között?

Jót mondasz: nem használ; ostobaságot beszélsz: nem árt. A következmény mindig csak az, hogy ostoba tökfilkó vagy, aki csak kaszárnyaaristomba való. Kedvenc feladata a következő:

Kereskedői gyűlés. Az ózdi járás kereskedői f. hó 6-án népes értekezletet tartottak Ózd község tanácstermében. — Az értekezleten jelen volt a központi kereskedői egyesület részéről annak titkára.

Az értekezlet kimondotta, hogy az „Ózd járási kereskedői egyesület“ megalkotják, s a központi egyesületbe belépnek. — Elnöknek megválasztott Blasko Vithold ózdi kereskedő, jegyzőnek megválasztott Frjed Béla. — Az alakuló közgyűlésen több fontos tárgy megvitatása után elhatározták, hogy az egyesület alapszabályait elkészítik, s jóváhagyás végett felterjesztik.

Kérelem. Felkéretnek a polgári önképzőkör tagjai, hogy tagjárulékukat befizetni szíveskedjenek. mert a kör hivatásának másképen eleget nem tud tenni.

Betegsegsegélyző gyűlés. F. évi szeptember hó 7-én délután 2 órakor tartatott meg járási főszolgabíró ur elnöklete alatt a miskolci ker. munkásbiztosító pénztár által megtartani kért közgyűlés. Ezen előre hirdetett közgyűlésben a munkaadók részéről s az alkalmazottak részéről 11 tag választatott meg az ózdi járás részéről, kik a pénztári közgyűlésben jogosítva vannak megjelenni s szavazni. Ugy a munkaadók, mint az alkalmazottak oly kevés érdeklődést tanúsítottak ezen fontos ügy iránt, hogy a járásból csak Bolyok és Ózdról voltak iparosok és kereskedők, ezek is is igen gyér számmal.

Nagy kár pedig különösen Ózd község részéről a részvétlenség, — mert itt igen sok a pénztári tagok száma, kiknek képviseltetése nagyon is fontos dolog.

Ipar fellendülésünk. Fejlődő pairunk és a hazai vállalkozó kedvnek leghívebb visszatükrözője a „Vállalkozók és Iparosok Lapja“, mely mint a „Magyar Kereskedők Lapjának“ állandó melléklete hetenként egyszer jelenik meg, legalább 8 oldalnyi terjedelemben. A lap elsőrendű cikkelyein kívül, ismerteti a legújabb ipari és közlekedési híreket, minden vállalkozásra és nagyobb építkezésre vonatkozó újdonságokat, hétről-hétre hozza az összes versenytárgyalásokat, valamint ezeknek eredményeit. A lapot Kormos Alfréd a „Magyar Kereskedők Lapja“ és a „Magyar Pénzügy“ szerkesztője szerkeszti és már maga ez a körülmény is biztosítja annak, hogy a lap olvasói minden

Ön századparancsnok és századával egy hegyszorosban áll. A hegyek megszállva két ellenséges brigáddal, tüzéséggel, háta mögött és előtte egy ellenséges divízió. Mit csinálna ön ebben az esetben, mint századparancsnok?

Az önkéntes előszedi minden taktika tudását s úgy fejtegeti a rettenetes kérdést. Kapitány ur Komorovcsák pedig csak nézi, csak hallgatja. Mikor pedig ezt is, azt is megunja, így szól hozzá:

Kedves tanár ur, ha valakit nagy számának tart, azt mindig tanár urnak szólítja, látom, hogy önnek semmi katonai talentuma nincs, s figyelmeztetem, hogy erőltesse meg magát, tanuljon, mert okvetlenül meg fog bukni. Mert ha önt egy nyomorult századdal annyi tenger sok ellenség körülvette, akkor önnek csak két kommandó szava van s egy kötelessége. A két kommandószó pedig ez: Térdre! Imához! Kötelessége pedig az, hogy ott rögtön meghaljon.

Ezzel sorsa eldőlt az önkéntesnek.

Nehéz napok következnek rá.

Kapitány ur Komorovcsák megteszi szoba-parancsnoknak s azt is megparancsolja, hogy a legénységgel együtt aludjék. Így a szoba minden legényéért, minden egyes felszereléséért, minden ruhadarabjéért az önkéntes a felelős. Ő lakol érte, infanterist Kolozs, Mihály bakkancstalpából hiányzik egy szeg. Őt csukja be a kapitány, ha valamelyik legény megbetegszik, hogy miért nem vigyázott jobban

részében használható közlönyt találnak a „Vállalkozók és Iparosok Lapjában“. A kiadóhivatal Budapest, (V. Sas utca 13 sz.) minden érdeklődőnek készséggel küld mutatványszámot.

Olcsó hús. Nekézsenybe úgy látszik még mindig nincsenek megelégedve az olcsó hússal, vannak egyesek, kik még olcsóbb húst is óhajtának élvezni, — erre vall az is, hogy a napokan Kovács Béninek ismeretlen tettesek három bárányát ellopták, — s dacára az erős nyomozatnak, ezideig nyoma sincs.

Könnyű párbaj. Szabó Gyula és Peller József nádasi lakosok valamin összeszólakoztak, félvén azonban mindkettő a gyilkos fegyvertől, különös nemét választották a párvialdalk, Peller ugyanis Szabót salmiak sóoldattal leöntötte, úgy, hogy öt hétig fogja az ágyat nyomni. Ezért azonban *államfegyház* nem jár.

Tüzek. Ungár Sámuel visnyói lakosnak a géplés alkalmával, gépje kigyuladt, mintegy 1700 kereszt búza s több gabonemű elégett, kárja 3500 korona. —

Vásáráthelyezés. A miskolci Kereskedelmi és iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelmügyi m. kir. miniszter megengedte, miszerint Szendrő községben a f. é. szeptember hó 28-ra eső országos vásár ez évben kivételesen f. é. szeptember hó 21-én tartassék meg.

A dánosi rablógyilkosság leírása. A rablógyilkosság előtt. A rablógyilkosság elkövetése. A nyomozás. A rablógyilkosok üldözése és elfogatása. Az esküdtzéki főtárgyalás. Az ítélet. Hivatalos adatok és gyorsírói jegyzetek alapján írta Themis. **Kapható Herrman István papírárú kereskedésében Ózdon Pustavavár Grosz-féle ház.**

CSARNOK.

SONETEK.

I.

ZONGORÁNÁL,

*Az est homálya terjengett a szobán,
Te Chopint játszad; én hallgattalak.
Nem látszott, csak két homályos alak
És fehér kezed a sötét zongorán.*

egészségére. Ha egyik elalszik a vártán, ha másik eltéveszti a fegyverfogást, ha a század rosszul exciroz, és ha a kapitány urnak rossz álma van: mindennek oka csak az önkéntes.

Emlegeti is reggeltől késő stig a nevét a kapitány ur és nagy káromkodás között hol tanározza, hol szamarazza.

Ez a kettő egyet jelent nála.

A gyakorlótéren őrnagy ur Drupkovics, a zászlóaljparancsnok szemlét tartott a század felett és semmivel se volt megelégedve. Ezért összeszidta Komorovcsák kapitányt. Mikor az őrnagy eltávozott, a kapitány ur tovább excirozott a századdal. Kiadta a vezényszót:

Marsolni. Direkció ott az ég alján a négy fa közül a középső. Mars!

Á század elindult.

A jobb szárnyon levő szakaszvezető kétségbeesetten találgatta magában: melyik is a négy fa közül a középső, amely felé irányítani kell lépteit?

Akárhogy törte a fejét, nem tudta kitalálni.

Ennek következése az lett, hogy a század lassankint széthullott. A kapitány ur emiatt nagy haragra lobbant. Állj-t vezérelt és kegyetlenül szidni kezdte az önkéntest, aki tönkre teszi egész századát. Végül ráborult a lova nyakára s mint valami oltáron, összetett kézzel így imádkozott:

Örökkévaló, mindenható Isten, tekints reám, szánj meg és szabadíts meg ez átkozott önkéntestől!

*A melódiák büvölő varázsa
Vitte lelkem, a képzelet szárnyán,
Virágos réten, ligeteknek árnyán,
És fellobogott szívemnek parázsa.*

*Szemem a karcsú, kis kezéd kereste
Kivántam vajh engemet vezetne
Egy hosszú, édes, boldog éltén át ;*

*Más dalba kezdte, rontva minden álmat
Fehér kis kezéd reszketően játszott
Egy szmorú, borús melódiát.*

II.

ŐSZI RÓZSA.

*Egy őszi rózsát őrizek szbámban,
Féltő gonddal, mint kincseket szokás.
És nem ér semmit az okoskodás,
Hogy nincsen érték egy száraz virágban.*

*Sárgás, fakó lett bodros, fehér szirma.
A por is belepte már réges rég
Az a virág egy kusza semmiség
Mégis oly gyakran rá borulok sirva.*

*Valaha régen megfogott az átok,
Azóta őrzöm a száraz virágot.
Azóta lett oly féltett, drága kincs.*

*Hozzáköthette szívét aki adta.
Azóta soknak bőven osztogatta,
S ma már szive, s egy szál virágja sincs.*

Serédy Ella.

Egy kis csipkedés.

Csipi H.

Dromb. Az „Ózdi Hírlap“ hasábjai között egy hirdetés kötötte le figyelmemet.

És pedig a következő:

Az egész század harsogó nevetésbe tört ki. Főhadnagy ur Kaszovics azonban nagynehezen komolyságot erőszakolt magára s oda lépett a kapitány ur elé:

Kapitány urnak alássan jelentem, önkéntes csak egy van a századnál. De ez egy sincs itt. Otthon maradt a kaszárnyában, mert napos szolgálatot tart.

A kapitány ur elsápadt. Néhány pillanatig mozdulatlanul ült lován, nyitva maradt még a szája is. Aztán mérgesen belevágta sarkantyuját lova oldalába és elvágatott.

Azt se mondta, hogy befellegzett.

Néhány napig békét hagyott az önkéntesnek. Sőt mikor a brigadéros ur megdicsérte a gyakorlótéren, kimaradási engedélyt is adott neki egész éjjeli tizenkét óráig.

Ezzel akarta jóvá tenni, hogy olyan csúnyán lehordotta a gyakorlótéren.

Nem sokáig örülhetett azonban a kimaradási engedélynek.

Még akkor éjjel találkozott a városban a kapitány urral. Lehetett jó három óra. Majdnem mosolyogva szalutált a kapitány urnak. Ez megállott, megnézte óráját, aztán az önkéntes után kiállt:

Hány óra lehet, tanár ur?

A kérdésből már tudta az önkéntes, hányat ütött az óra.

Tizenkettő elmúlt, jelentem alássan.

Igenis elmúlt és ön reggel jelentkezzék raportra!

A magyar vendéglőben minden vasárnap NAGY SZOLID zéneestély fog tartatni. —

El kezdtem gondolkozni: Úr Isten mit jött a magyar vendéglőshöz; ez vagy ternót csinált vagy rosszul megy az üzlete, vagy ki akarja figurázni a nagy közönséget.

Sokáig törtem rajta a fejemet, hogy ugyan mi vihette erre az önfeláldozásra az öreg.

Hopp meg van. Fél az öreg a polgári körtől. Megmagyarázom miért: — míg a kör helyiségei nála voltak, — annyit dorombolt, zörgött a kör tagjaira, (hogy miért, azt nem áruljuk el:), hogy azok ezt tovább nem tűrhetvén kiöltöztek.

Igen ám, de az öregnek annyira szokására vált a drombolás, hogy most nem lévén kívül zörögni, saját szórakozására zeneestélyeket rendez, s a drombot brácsccsal cseréli fel.

Hogy nagy-e, szolid-e a zéneestélyt azt ezideig nem tudjuk, de hogy a drombolás pénzébe kerül az már bizonyos.

Bandérium. A bérmálás alkalmával az ózdi fiatalok is szép bandériummal készülnek fogadni ő méltóságát.

Persze ehhez előkészület kell. Egy legközelebbi vasárnap összeszedelődtek vagy tizennyolcan.

Ki is vonult az egész falu csodálkozni amidőn a daliás fiatalemberek, büszkén vágattak az utcákon kejesztül.

Ámde mi történik:

Alig végezték be első gyakorlatukat — ló és lovas annyira kimerült, nem a próba, de egy hevenyében rendezett futtatás, hogy egyik sem volt hajlandó a második gyakorlatban megjelenni.

Igéret tétetett azonban rászükre, hogy siker esetén méltó elismerés (és bizonyára még egyéb is;) lesz a jutalom, s most újra büszkén végzik gyakorlatukat.

Rend a lelke mindennek. Nagy nálunk a rend, hiszen négy rendőr végzi a közbiztonsági teendőket.

Nincs is éjjel 12 órán túl a községben sem-

mi zaj. A napokban két atyafi kissé későn, — jó kedvvel tért haza a Balaton kávéházból.

Jókedvük lévén nagyon is fennhangon kezdtek gondolkozni, A községhez eleibe jutván hangos beszédjükkel alább hagytak, mert a csendőr laktányán világosságot vettek észre.

Kiváncsiak lévén a rendőrök éberségére, no meg aztán valami különös szokatlan zajt is halottak, — bekukkantak a kerítésen keresztül.

Hát Uramfia! Két rendőr tiszta lelkismeretük tudatában a lócán végignyúlva oly zajt vittek uégbe, hogy nekik kellett a rendőreit figyelmeztetni, — hogy rendnek muszály lönnyi.

Zsebtolvaj. Poloska. Helyi pénzágens. Igazán nem tudja az ember, hogy melyiktől óvakodjunk jobban, mert községünk már annyira fejlődött, hogy mindháromból kijut a részünk.

A zsebtolvajt egyszer máskor már ismertettük lapunkban.

A poloskát úgy hiszem kevés ember van, a ki nem ismeri.

A helyi pénzágens e kettő felett kimagasló alak, ezt azt hiszem még kevesen ismerik, így röviden ismertetem.

Ez házról házra jár, ígér fűt, fát, olcsó pénzt sőt sokszor kamatmentes kölcsönt is, ad becsületet sértő pénzt, csak azért, hogy beugrassák a szegény népet, s mi a vége — per, költség, uzsora, s tudja az Isten, hogy mi még.

És sajnos vannak még hiszékenyek, kik az ily alakokba hisznek, s könnyedén beugranak, pedig, pedig es még ragadozóbb állat a poloskánál is, mert az csak addig szívja a vért, míg jól lakik, míg ez mindaddig, míg csak vérszapot érez,

Bizony bizony jó lenne erős óvintézkedéseket tenni mindhárom ellen, mert lassan lassan megérjük, hogy ezek fogják uralni a helyzetet. Óvintézkedésül helyesnek tartanom, mint a ragályos betegségnél szokás a falu végén táblán hirdetni „Óvakodjunk, a zsebtolvaj poloska, és a helyi pénzágenstől“.

Jelentkezett. Keményen lehordta, elvette tőle az írásos engedélyt s a szemé előtt összetépte. Így volt az önkéntesnek egy esztendő alatt egy napi kimaradási engedélye.

Mint a többi katonák, az önkéntes is, hamar hozzászokik a kapitány ur szitkozódásaihoz. Szinte furcsán érzi magát, ha egy nap véletlenségből minden baj nélkül mullott el. Olyasfélét kezd érezni, hogy talán nem is önkéntes már, hogy a kapitány ur rája se hederít. Némelyik pedig tul is jár a kapitány ur eszén, mint ahogyan tuljárt egy önkéntes társam.

Most gazdatiszt valahol az alföldön.

Egy reggelen rábizta a századparancsnokságot a kapitány. Az önkéntes tudta, hogy ebből okvetlen baj lesz. Azt a parancsot adta neki, verje el Száva hidjáról az ellenséget s foglalja el a hidat.

A parancsot annak rendje és módja szerint teljesítette. Elfoglalta szuronyrohammal a hidat, sőt még egy kisebb csapattal üldözte is a láthatatlan ellenséget.

Azt hitte sikeresen hajtotta végre a parancsot Dőre hiedelem volt.

A kapitány ur kijelentette, hogy ostobáb embert életében nem látott és a mellett bizonyozott, hogy a cigánytrombitás a feladatot sokkal sikeresebben végrehajtotta volna.

Az önkéntes nem sokat törődött, a szidással. De azért úgy mutatta, hogy nagyon lelkére vette az esetet.

Magába mélyedve szomorodott.

Kapitány ur Komorovcsák ezt természetesen mindjárt észre vette, de az uton nem szólott neki. Mikor a század a városba ért, kiadta a parancsot, hogy a Rákoczi futyulje a század.

A legények futyulni kezdtek, a kapitány pedig előre lovagolt, megállt szemben a Jellasich-szoborral s eldefiloztatta maga előtt a futyuló századot.

Ez rendes szokása volt.

Haragudtak is rá érte a horvátok.

Végre is feljelentették a térparancsnokságnak, amely komoly parancsot küldött a kapitány urnak, hogy többet a Jellasich-szobor előtt se ne futyultessen, se ne énekeltesen.

Az önkéntes azonban most még erre sem vidult fel. Olyan elkeseredett arcot vágott, hogy a katonák vigasztalni kezdték. A kapitány pedig egész komolyan aggódni kezdett, hogy még valami kárt tesz magában ez a bolond önkéntes. Alig várta, hogy hazatérjenek a kaszárnyába. Karon fogta és vitte magával a kámba.

— Jöjjön barátom, a mai kemény csata után megérdemel egypár tormás virslit és három pohár sört.

És ez így történt majdnem minden másodnap. A tiszt menázsiban sokat mulattak ezen a tiszt urak, de sokat nevettek rajta a legények is. Mikor már látták, hogy kapitány ur Komorovcsák a kámba megy az önkéntessel, nevetve moudották egymásnak,

— Az önkéntes urnak ma megint nagy csatája volt.

Krónika.

Jön a püspök! Mivelhogy jön a püspök, magas hivatalát megillető díszszel fogadják mindenfelé. A dekorációs ipar jelentékenyen fejlődésnek indul, a parókiákon serény meszelés és súrolás folyik, akik pedig kitűnően főznek, azoknak nagy leszen a becsületük.

Ez mind nagyon szép. Az egyház fejedelmének meg kell adni azt a fényt és pompát, amely őt megilleti.

Itt ott az utakat is javítgatják a merre a bér-makörut vezet. Helyesen, hiszen diadal kapukat csak az olyan utak végére lehet állítani, emelylek tisztességesek.

A mi vidékünkön azonban csak a jobb utakon megy keresztül a főpásztor, azért a tisztelt községnek nem nyomja a fejét a bú.

Egyszer a templomtól a piactérig vezető úton hónapokig feküdt a kavics, kupacokba rakva. A rossz nyelvek szerint egy este hirnök jött pihegve jelentve, hogy másnap jön a főispán. A főispán ugyan nem jött, de hajnalhasadtára olyan csinos, kavicsos utunk támadt, hogy a nagynevű *Klinker* és *Makadám* utcsináló felebarátaink elpirultak volna a szégyentől és irigységtől. Lehet, hogy ez a történet nem igaz, de még megeshetik.

Szükséges volna tehát, ha valami módon és úton sikerülne erre a vidékre csalogatni egyházi politikai és katonai méltóságainkat, ami talán az ut csinálás fontos ügyét jelentékenyen előmozdítaná.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Serédy Ella. Köszönjük, mindenkor szívesen látjuk.
B. Bolyok. Személyes vonatkozásánál fogva nem közölhető.

HIRDETÉSEK.

100,000 drb. készlet	Szegfű és Rózsa	100,000 drb. készlet
----------------------	------------------------	----------------------

Skorka János rózsa és szegfűtelep tulajdonos ajánl. direkt külföldi országokból beszerzett óriás virágú *Rem. szegfűket* és *nyakba nemesített bokor- rózskákat*. E nagy készlet miatt egyideig **30 százalékot** engedélyezek. Árjegyzék ingyen és bérmentve. Több díjjal kitüntetett nagy virágkötészetemben mindenféle *csokrok, koszorúk* mélyen leszállított áron készíttetnek. Tenyésző telepemről vágott *virágjaimat* és begyökeresedett cserepekben nyíló *rózskákat, szegfűket, jáczintokat* stb. a legolcsóbb napi áron szállítom. Sok nemes fajú *szegfűmagvaimról* szóló név-, árlappal készséggel szolgálók.

Skorka János
5 hold rózsa és szegfű telepe
B.-Szarvason.

Hirdetéseket jutányrsan felvesz a kiadóhivatal.

Két jóházból való ügyes fiú
asztalos tanoncúl
felvétetik
Zbronkó Gyula asztalos üzletében
Ózd.

Egy kellő iskolázottsággal bíró, jó házból való
SZOLID, ÜGYES FIÚ
kedvező feltételek mellett
TANULÓUL
esetleg fizetéssel is felvétetik
Herrman István könyvnyomdájában
ÓZD (Borsodmegye).

Hölgyek
részére nélkülözhetetlen
Legjobb arcszépítőszert a
Violette Crème
Mely az arcnak üdéséget, bárszony finomságot kölcsönöz. Legbiztosabb szer májfoltok, pattanások, szeplő, bőratka (mitesser) és a bőr minden tisztátalansága ellen.
Teljesen ártalmatlan, kipróbált szer mely az arcot nem teszi fényessé, hanem szerencsés összetételénél fogva arra üde hamvaságot varázsol. Ezen előnyeinel fogva a többi hasonló készítményeket jóval felülmúlja.
Kapható egyedül az előállítónál:
Ádám Lajos gyógyszerész
Szent Antal gyógytárában
Ózd.

Hazai iparcikkek! Szolid és pontos kiszolgálás!
Megtételekre ajánlom mindenkinek, mielőtt máshova fordulna, minden stíliú butorral gazdagon felszerelt raktáramat. Tartok fa-, vas-, réz- és kárpitozott butort jó minőségben és olcsó áron. Kárpitos műhelyemben készülnek mindenféle e szakba vágó munkák, szalon- és angol garnitúrák. Nagy készletem van továbbá mindennemű legjobb szerkezetű varrógépekből, szobamángorlókból, koporsókból és egyéb temetkezési cikkekből. — Épületfa, tűzifa, téglá, kő, cserép, cement és egyéb építkezési anyagok.
Eladásnál hitelt nyújtok igen előnyös részletfizetésre.
Az ANKER élet- és járadék biztosító társaság főügynöksége.
Weiner József Ózd, az állomás mellett.

A magyar vendéglőben
Ózdon
minden vasárnap
délután 5 órától este 10 óráig
nagy szolid családi
zeneestély
fog tartatni.

Aki hirdetni akar
még pedig sikerrel, az forduljon az „**ÁLTALANOS TUDOSÍTO**“ (**Leopold Gyula**) hirdetési osztályához, **Budapest VII., Erzsébet körút 31.**, ahol hirdetéseket az összes bel- és külföldi hírlapokban és nap- tárákban kiváló szakértelemmel, lelkiismeretesen, pontosan és szolid áron eszközö- zőnek. Több mint 200 naptár kizárólagos képvisellete, — vidéki lapok központi hir- detési osztálya, számos hírlap kizárólagos kezelősége. Díszes újságkatalógus, képes naptárjegyzék és minden felvilágosítás t. hirdetőknél díjmentesen.

Mindenféle könyvnyomdai mun- kák a legizléesebb kivitelben, gyorsan, pontosan és lehe- tőleg jutányos árban készíttetnek
HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJÁBAN, ÓZD.

Tisztességes szolid fiatal ember ki a
rőfős szakmában
teljesen jártas fölvetetik
Novotny Antalhoz
Borsodnásasd.

Szives tudomásul!! **Papírárú- és írószer kereskedésében** állandó nagy raktár: zönséges és finom csontenyvezett kereskedelmi levélpapirokból, borítékokból; fehér és színes, divatos dísz-levélpapirokból mappában és dobozokban; mindenféle irodai cikkekből; fekete, színes és másoló ironokból, tussokból és tentákból; folyékony arany, ezüst, bronz, halenyv és gummi arabikumok- ból; tenta-, gyümölcs és más folt-tisztítókból, sokszorosító-, másoló- és bélyegző-festékekből, párnákból. Havonta művészi kivitelű képes levelezőlap ujdonságok. Előfizetések bel- és külföldi hírlapok és folyóiratokra.
Herrman István könyvnyomdája, papírárú- és írószer kereskedése Ózd (Borsodmegye).
Ugyanitt egy jó házból való ügyes fiú tanulóknak fizetéssel felvétetik.